

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY.

SZERKESZTŐI SZÁLLÁS:
Piaczór 452 szám alatt.

Megjelen e lap hetenkint háromszor u. m. kedden, csütörtökön és szombaton délen.
Ára évnegyedre 3 ft. o. é. Hirdetési ár: négyhasábos sorért elsőször 7 kr., másodsor 6 kr., harmadsor 5 krajczár o. ért. s minden hirdetés után 30 kr. bélyegdíj. Előzetes s hirdetés a kiadó-hivatalnál kezeltek.
A „nyilvántartás” cikkek sora után 15 kr. előleges beküldése mellett a szerkesztőséghez czimzendők.

KIADÓ-HIVATAL:
Középutca, STEIN J. könyvkereskedése.

Kolozsvár, szeptember 4-kén 1862.

(D) Nálunk a nép hite az, hogy mikor az egen üstökös jelenik meg, akkor háboru lesz. A mint háromszéki levelezünk írja, a mostani üstökösről háromszéki atyánkfiai azt mondák: „kicsid a farka, a mi azt jelenti, hogy Garibaldi ez uttal kicsi helyt fog megfordulni.”

Esetlegesen teljesedett székelyeink jóslata. A nép hőse ez uttal kicsiny körben fordulhatott meg, s gyorsabban került a királyiak kezébe, mint a hogy gyanítani lehetett főkint azon hírek után, hogy az olasz tábornok a királlyal egyetértésben lett volna.

Garibaldi elfogatása azonban szintén vonhat maga után nehéz következményeket. Ha elbocsátják őt mint száműzöttet Angliába, akkor együtt lesz ott a tevékeny Mazzinivel s az európai emigratio republicanus hőseivel; s képzelné sem lehet, hogy ugy Olasz, mint Francia, sőt talán másországek is a legfenyegetőbb izgatásoknak s belkötöréseknek kitéve ne legyenek; ha pedig mint foglyot hurcolják át Olaszországon azon népszerű hőst, kinek eddigi egységét is legnagyobb mértékben köszönheti az olasz nép, lehet-e képzelné, hogy az ő fogságát izalmok s kitörések nélkül túrje e lázadásokhoz szokott nép? A lapok eddigi hírei szerint nem bocsátják őt száműzésébe, s mint foglyot el akarják itélni.

Igy is, ugy is Olaszország sajnálatos belső izgalmaknak van kitéve; s így tagadhatlan, hogy Garibaldi önfejlő föllépésével nemzetének lehető nyugalma is egy időre felzavarta.

De azt hiszük, ezen esemény következményei még nem itt végződnek. Garibaldit nem lehet úgy tekinteni, mint egyszerű tábornokot, s igazuk van a német lapoknak, midőn azt mondják, hogy ő egy nagy eszmét képvisel, s nem mint közönséges katoná tekinthető. Azon nagy rokonszenv, melylyel a német irodalom a tábornok sorsát kíséri, azon nyilvános biztatás s pénzbeli segedelem, melylyel az angolok az ő föllépését gyámoltották, oly jelenségek, melyeknek horderejét a még hátra levő eseményekre nézve tagadni nem lehet.

Tehát Garibaldi táborba szállva, vagy fogságban, vagy száműzésben egyiránt gondot fog adni nemcsak az olasz és francia uralkodóknak; de valószínűleg a többieknek is.

Azt mondják, hogy maga az olasz király teljesen egyetért Garibaldival; ha ez való, akkor föl kell ismernünk benne az alkotmányos királyt, mert ő aláírva azt, hogy Garibaldi lázadó, saját rokonszenvét tagadta meg, s elismerte, hogy alkotmányos király saját meggyőződését alárendelni köteles a néppel közös souverain hatalomnak. Ezen együttes kormányzás a monárchát annyival sérthetlenebbé teszi, mert a megtörtént államtényért nem ő felelős, hanem a kormány és parlament, melynek tanácsa s közvéleménye szerint cselekszik a király, saját rokonszenvének megtagadásával is. Az ily uralkodó a népség jogának legfelsőbb kifejezése, és így annyival inkább sérthetetlen, mert ő a nép s nem individualis véleményét képviseli.

Olaszországban a Ratazzi ministerium a nép által szabadon választott parlament többségét bírja. E felelős ministerium hatalma csak a parlament által szűnhetik meg. És míg a népképviselőt annak politikája mellett nyilatkozik, addig a ki e politika ellen fegyvert fog és hadserget toboroz, az kétségtelenül lázadó.

Ezen elv vezette az olasz kormányt s hadserget Garibaldi ellen, ki hamarabb esett a királyiak kezébe, hogy sem sajnálatos testvéri háboruba sodorhatta volna az olasz népet. Pedig kérdést sem szenved, hogy ha sikerült volna neki a pápai területre beütnie, serge mint a hógömb minden lépten nyomom nevediké válna, s nemsokára fél Olaszország állott vala zászlói alatt.

Ez uttal azonban, a mint székely atyánkfiai az üstökösből megjósolák, Garibaldi csak kis körben fordulhatott meg; habár föllépése által akkora követetett a tengerbe, melynek habgyűrűzete meg annyi hullám, és nem képzelt messzeségre kiterjedhet.

De az egységes népporradalomnak csakugyan

feje és szíve esett fogságba, és ha követik is ezen catastrofit apró remonstratiók és kitörések, be lehet mégis látni, hogy Olaszország felett a hatalom ma már a király kezében áll, és Garibaldi a miatt, hogy ismert eszélye s ügyessége daczára oly gyorsan került a kelepcebe, igen sokat veszthet népszerűségéből; balesete által igen sokat veszthet bátorságából éppen azon forradalom, mely benne bizott, s mely mellette a királysághoz is vonzódott; ellenben vérszemet kap ettől a Mazzini pártja, ki már is a királyok elleni gyűlölettel ösztönözött Victor Emanuelt a „királyok torzképé”-nek nevezte, s halált kiáltott fejére.

Meglehet, hogy közelebből a vörös republicanusok kézi bombái megint feltűnnek, s már is hozzák a lapok, hogy Napoleon élete ellen merénylet követtetett el; bosznállásnak lehet kitéve Ratazzi, s azon ezredes, ki Garibaldit megsebezte s elfogta; azonban azon bellázadások daczára is, sőt tán éppen általuk, melyeknek Olaszország valószínűleg ki lesz téve, s melyeknek előzavarai már Milanóban, Comóban, Bresciában stb. mutatkoztak is, az olasz kormány végcéljainak sikere csak erősbödik s Róma sorának végeldöntése érik az európai közvéleményben.

Garibaldi tehát, habár meglehet nagyságát és népszerűségét tette kockára merész föllépésével, annyit használt, hogy a római kérdést tespedésből felbolygatta, Napoleon occupatioja ellen az európai közvélemény hatályos nyilatkozatára alkalmat nyújtott, s így valószínűleg csakugyan siettetta a római kérdés megoldását.

Ajánlat a vasutra.

A nagyváradi-kolozsvári vasut vonalra régi szolgabíró Nagy Tamás ur járásában a következő pénzbeli adakozások irattak alá: Toldalag községe 35 ft 30 kr., Unoka-községe 21 ft 6 kr., Körtekapu közs. 24 ft 60 kr., Magyarfűlöp közs. 64 ft 65 kr., Beresztelke közs. 48 ft, Radnótfája közs. 34 ft 20 kr., Abafája közs. 35 ft 40 kr., Magyar-Régen közs. 171 ft 50 kr., Petele községe 87 ft 30 kr., összesen 522 ft 1 kr. o. é.

Szent-lászlói járási szolgabíró Nagy Lajos ur járásában: Ingal községe 140 gyalog és 40 szekér napszámot, Pusztaszent-Király közs. 30 szekér-napszámot, Magyaroság közs. 85 gyalog napszámot, Sütmegek közs. 100 gyal. napszámot, Alsó Füle közs. 80 gyal. napszám, Felső Füle közs. 45 gyal. napszámot, Asszonyfalva (Szecsel) k. 240 gyal. napszámot, Magyar Léta közs. 90 gyal. napszámot, Oláh Léta közs. 120 Heszáth k. 270 gyal. napszám, Kis-Fenes közs. 200 gyal. napszám, Szent-László k. 300 gyal., Oláh-Rákos 90, Szilice k. 100, Csütüllye k. 80 gyalog és 10 szekér napszám, Magyar Szilvás k. 40 gyalog, Szelistye közs. 100, Mikes k. 350 gyal., Mikes k. 20 gyal., Bányabük k. 150, Pusztaszent-Márton k. 45, Komjászeg k. 168, Pusztaszent-Csán közs. 60 gyalog és 15 szekér napszám, Tur közs. 600 gyalog és 40 szekér, Koppand 210 gyalog napszámot, összesen 3,700 gyalog és 115 szekér napszám.

Dézs, sept. 2. 1862.

A Nagy-Várad-Kolozsvár-féle vezető erdélyi vasut tárgyában a vasuti biztmány elnökétől beküldött s a nemlőtságn főkörmányszék kiserő irata mellett a hatóságokkal közölt felszólítás, s a kolozsvári kereskedelmi- és iparkamara megalakulása folytán folynak az ajánlatok az említett vasut vonal építése elősegítésére.

Dézsáros 1000 napszámot vagy ennek megváltása díjába 500 frtot ajánlott egyelőre, az egyes birtokosok egyenkint fogják adományait megtenni. A megében eddigél, hol a felszólítások megtörténtek, majd minden háztartást gazda 1—2 napszámot ajánlott; a birtokos osztály e hó 14-én gyűlt össze a dézsi társalkodási egyület termében az aláírást megtenni, egyes bizalmi férfiak fognak ez ügyben eljárni. Az eredményt megírni el nem mulasztom.

r. l.

(D) A „Hermannst. Zeitung” ismert sarcásmusával azt mondja, hogy a „Közlöny” (D) jegyű írója coquetiroz a román nemességekkel e lap 127-dik számában.

Mi nem coquetirozunk velők, mi becsuljuk őket. Királyságunk azon vidékein, hol a román nemesség viszi ezen elemből a fűszerepet (Lásd Kóvár, Szathmár, Bihar, Hunyad), mindenütt annak látjuk tanuságát, hogy az ő idők alkotmányos viszonyaiból átszállott érzületet a tulvitt nemzetiségi fanatismus ki nem őrölte szívükből.

Azt látjuk, hogy ők, mint alkotmányos élthez szokottak, jól tudják, hogy az alkotmányos lét képes egyedül

biztosítani valamely nemzetiséget, nem pedig a politikai kapzsiság, és tudják, hogy a ki az alkotmányos lét megöröszére eszközül szolgál, az saját nemzetiségének romlását okozza.

Azt látjuk, hogy ők visszaemlékeznek azon időkre, midőn a magyar alkotmány égise alatt teljesen és habóritlanul bírták nemesi szabadságukat, és egy hajszálát sem vesztek el abból azért, hogy nem tudtak magyarul beszélni s anyanyelvükön imádkoztak. Vagyunk s személyes bátorságunk biztosítva volt, igen jogegyenlőségük magyar nemes társaikkal. És így megtanulták mit ér azon alkotmány, melynek ők egyenlő osztályosai voltak. S felfogják, hogy midőn ezen alkotmány jogegyenlőséget adott az addig jogtalan népnek is, mit jelent ez saját nemzetiségükre nézve?

Azt látjuk, hogy a viszály magva, mely hazánk romlására kizsákmányoltott, nem a román nemességnél talált termő földre!

Hogy nem coquetirozunk velők, kitetszik abból, mert aránylag kevesebben vannak ők, hogysem eszméinkhez bármely hő csatlakozásuk visszaállithassa azt, a mi elrontott.

Erdély mint külön test tul van azon, hogysem egyik vagy másik nemzetiségi réteg megnyeréséért tüprenkedni szükségünk volna itt. Ők mindnyájan tehetetlenebbek, mint mi vagyunk, s velünk együtt sem érnek többet, mint mi magunkra.

Nincs semmi szükségünk arra, hogy coquetirozunk, de az őszinteség perczében örömmel nyújtunk jobbot azoknak, kik évszázadokon át velünk együtt oltalmazták hazánk szabadságát.

Dézs, sept. 2-án 1862

(Járványos marhabetegségekről.) Hazánkban az élelemkeresés főága levén a gazdaszat és baromtenyésztés, hazafias kötelességeim egyikét hiszem teljesíteni, midőn a közelebbi időkben Erdély majd minden vidékein oly annyira elbarapozott járványos pusztító marhabetegsége ellen, saját tapasztalásom szerint bizonyosan hatható gyógyszerimeket becses lapjában hazánkfiat fegyelmébe ajánlom.

I. Szájfájás. E szenvedés házi állataink minden neménél jöhet elő, a szarvasmarhát pedig járványosan is támadja meg.

E betegségnek okai egyes esetekben külfélék lehetnek u. m. erőműviek, durva, éles, tükés, porostakaromány, vagy vegyiek u. m. iszapos, penészes széna vagy mérges növények, de a jelen járványosan uralgó szájfájásnak az oka előtünk ismeretlen, mert a levegőnek bizonyos kártékony befolyásában rejlik.

A szájfájás megismerése igen könnyű, akár legelőn, akár istállóban, mivel a szájból levő műszerek szembetűnőleg háborgattnak működéseikben, azaz, az eledel (ölvése), rághása s lenyelésében; a mellett még a beteg állatok szája habos és nyálenyes. Ha pedig a szájtüregét vizsgáljuk, azt fogjuk találni, hogy a betegség kezdetén az egész szájtok-hártyája sokkal veresebb, melegebb, s némely helyeken, mint p. o. a foghúson, invitorán s nyelv alatt dagadt és apró vörös hólyagocskákkal tarkított, ezen hólyagocskák egy pár napi kifakadása után, melyekben zavaros, véres folyadék találatik, a sebzett helyek tisztátalanok, fekélyesek, szalonnások, s mivel ezen fekélyek néha a bázisigba, sőt a vékony belekbe is találhatnak, nem csoda, hogy az ilyen beteg állatok e betegség közben lázadoznak, igen szaporán lélekeznek, s a szenvedés hosszadalmas is.

Azért is tehát tekintvén a gazdáknak ezen nagy hátramaradását beteg állataik szenvedése mián, igyekeztem a legegyszerűbb és hatályosabb gyógyszert saját tapasztalásom után biztosan ajánlani beteg állataik orvoslására p. o. végy egy itze buzakorpat, föld meg négy itze tiszta vizben, szűrd le a folyadékot és tedd külön, ha kibült adj hozzá 2 lat tömény sósavat (acid. hydr. clorat) 2 lat salamasót (amon. clot), 2 lat nyers timsót (alum. crud.), keverd jól össze, s egy botra kötött ronggyal a folyadékba mártva az állat száját minden órában ki kell mosni, eledél pedig a beteg állatoknak lisztes keverékeket kell adni, ezen orvosi kezelés után 8 nap alatt az állat előbbeni egészsége helyre áll.

II. Lábfájás. Ezen betegség igen könnyen megismerhető a végtagok háborgatott munkásságából, azaz, hogy az e betegségben szenvedő állatok többé vagy kevésbé sántítanak; ha már a végtagokat közelebből vizsgáljuk, látni fogjuk a pártáknak megduzzadását, nagyobb hévfokát, s ha már a lob átmeneteivel lesz dolgunk, akkor a köröm közti csatornába nyálkás, enyves, ragacos folyadékot kiizzadást fogunk találni; későbbre beáll a körterményes időszak, mikor is az egész körömközti csatorna egy fekélyes csúf sebbé válik, a honnan is valami sárgás, véres, nyúlós, szagos körtermény választódik el.

Ezen körtermény ugyannyira etető hatással bír, hogy egy pár nap mulva az egész körmöt leválasztja a husos részekről, és ha ennyire hagyatik az állat, akkor nagyon későre labbad fel, vagy még éppen nem is.

(Folytatjuk.)

gyart búznak, mert akkor a táncosokat úgy körül veszik, mint ha most látnának legelőbb magyar táncot, és még az 50 éves is hánya, hogy nem járhatja.

Fájdalom itt is a lóvásár a gazda akarata és tudta nélkül foly, ez előtt kevéssel kettő vittek el. E hó közepén egy éjjel ötöt négy gazda lovat közül; nem kis csapás ily nyomasztó időben a károsaknak; ha mind így minden felől, jaj nekünk.

Nyiresi.

KÜLÖNFÉLÉK.

Gazdasági-egyletünk sept. 1-én tartott választmányi ülésében a vidéki kiállítások határ idejét következleg határozta meg: Zilahon october 10-én, Dézsén 16-án, Maros-Vásárhelyt 20-án, Enyeden 23-án, Tordán 25-én. A részletes értesítést jövő számunkban.

A „Vaterland” írja: „Az erdélyi udvari kancellár ajánlata a közlebbi erdélyi országgyűlés provisorius összehívására nézve, a „Botschafter” szerint a császári fűlség elébe van terjesztve, s a végző eldöntés nincs meszse. A szeptember 19-ki leirat által 1861-ben már össze volt hívva az országgyűlés Erdélyben 1861 nov. 4-re. Azonban akkor attól tartottak, hogy az hasonló lesz a pestihez, mint-hogy az összehívásnak az 1791-ki 11-dik törvényzikk szerint kellett volna történnie. De az országgyűlés régi összehívása a magyar elemnek túlsúlyt biztosított volna. Ezen most a centralisták egy új választó törvénnyel reménylenek segíteni. A szász nemzet képviselője is kiemelte, hogy az országgyűlés az 1791-diki 11-dik törvényzikk szerint nem gyűltél össze, és pedig azért, mert azon rendi elv, melyen ezen választási rendszer nyugszik, most már nem érvényes!! Ezen ellenvetés hiában valósága kézzel fogható; mindamellát a szász nemzet képviselője, mely havak óta Bécsben találja magát, reményli egy új választási törvény oetroyálását, mely a régi jognak véget vet.” Ezt írja a „Vaterland” arról az erdélyi országgyűlésről.

Az erdélyi kérdés — írja a „P. L.” bécsi levelezője — a megoldás elé fejlődik, a mennyire t. i. a közgazdasági határozat megoldást létesíthet. Az erd. udv. kancellária indványai már a Felsőre elé terjesztettek. A szász küldöttség nem fogja előbb Bécsot elhagyni, míg ebben a határozatok meg nem történtek s nincs kétség, hogy ez a szász nemzeti egyetem felirata értelmében eszközöltek. A kancellária javaslatai magukban foglalják az országgyűlés összehívételének alakját, melynek természetesen meg kell előznie az országgyűlés összehívását. Az 1791-diki választási rend nem fogadtatott el alapnak, hanem az érdekképviselő modern elvei képezik ezt.

Pulszky Ferencz, — a külföldi lapok összhangzó tudósítása szerint, — Nápolyban elfogatott.

Mint a „Morgenpost” értesül, a Magyarországon több hónap előtt elfogott Garibaldi féle emissziarius, Viola, a ki proclamatiókat hordott magával, a katonai törvényszék által felségárulás miatt 16 évi fogságra ítéltetett, s ezen ítélet már megerősítést is nyert.

A „Dzien. polski”-ban Wolanski ur egy több éven keresztül megpróbált csalhatatlan szert ajánl a vesztettség ellen, az ugynevezett Euphorbia procera (farkasnév) nevű növényt, és gyógyszerének csalhatatlanságát kész bármely próbának alávetni.

Ugyan csak rabolnak. Somogyból írják az „I. T.”-nak, hogy m. hó 22-kén három főfegyverkezett rabló a herzenzei lelkész házába törtek, a cselődséget megköltözték és 362 forint s vagy 10—12 frtnyi ezüstpénzt vittek el a lelkésztől, ezenkívül egy dupla puskát, egy zsebórát és más tárgyakat. Azután a pénzéből bort hoztak fel, és mintán Patkó (mert mint mondják, ő maga volt) még a lelkész asztalán fekvő „Idők Tanuját” elolvasta, tovább állottak.

A communismus folytonos jelei. A „Herm. Zeitung” írja, hogy Olczina községben (Ujgyházszékben) a múlt évben egy román egy községi rétet, minden igazolás nélkül elfoglalt; ez évben pedig 36 román egy szép darab községi legelőt lekaszált, s tulajdonosuk lenni állítja. Ezelőtt 20 évvel ide román parasztok voltak letelepítve, mint községi földre. De mivel a közel folyó gyakori kiáradásai kinyomták őket innen, a község más lakbelyet mutatott nekik. A mint mondva volt, a múlt nyáron egyikök megkísérté levágni a fűvet, mely atyjának régi lakbelyén nőtt, s mint-hogy az büntetlen maradt, most 36-on neki mentek s nemcsak a házak helyét, de a mellette levő fűvet is lekaszálták. Néhány nap előtt egy román így nyilatkozott egy szász-nak: „soha sem tudjátok jól határaitokat, azért viszáskodtok mindig velünk.” „Nem ugy van az viszóna? a szász — mi jól ismerjük a határt, de ti azt mindig megőritek, s azt mi nem tűrhetjük”, mire a román kacagva felelt. „Mi so-kan vagyunk, ti kevesen, nektek sok földetek van nekünk kevés; hát aztán mi segítünk magunkon a hogy lehet.” — Így megy ez Erdélyben.

A tengerészeti ministerium hatásköre a tengerészet minden ágára kiterjesztetvén, b. Burger, triesti helytartó nevezetett ki tengerészeti minisiternek.

A nép közt elterjedett communismusis törekvéseknek újból egy adatát hozza a „P. Napló.” Vasmegyeből írják ugyanis, hogy ott múlt évben az urbíri kiegyenlítési osztályok végbe nem mehettvén, most ismét folyamatba vétettek. A földesurak szép engedményeket tettek, de a nép megátalkodottságán minden megtört; katonai karhatalom szállott ki. Némely községben a nép engedvén a kérdés kiegyenlített, de midőn a farkasfalvi német községre került a sor, itt első nap annyira ment a vakmerőség, hogy a békés kiegyenlítést megkísérteni akaró alispánhoz egyik eképp szólott, „hogy ha már annyira jöttünk, mutassák meg, van-e hatalmuk valamit tenni?” Erre a lovas katonaság közbe vette az összehívott lakosokat, s előltük megtöltve pisztolyokat rájuk szegezve tartották. Ekkor felolvastattott előltük a véglegesen megerősített ítélet; s legelőbb is vissza kelle hozni a bírónak valami fenforgó pénzt, mit tavaly a szolgabírótól elraboltak, s több eddig tett károkat sorban kielégíteni. Ezután a betemetett határárkokat kellett kiásniok, szintén a felállított lovas katonaság vonata előtt, végre mindent

felszámítva a községnek rossz akaratu ellentállása mintegy 9,000 forintba került, ezen kívül a földesurak is minden tett engedményét visszavonta, s az ítélethez tartá magát, miután békeajánlatát a nép gorombán visszautasította volt. A nép mindezen nem okult, s folyvást ellenszégült, és pedig ma holnap minden marháját eladni kénytelen, mert a 40 lovas katoná minden héten annyival szaporodik mindaddig, míg egész tartozásukat le nem roják. Így jut tönkre a törvény ellen szegülés miatt egy népes gazdag falu.

Megjárta a zsidó! Budáról a következő történetkét írják: A Mohácsról Pest-Budára hajózó gőzösön két utazó barátkozott meg: egy szerb s egy zsidó, az egyik sertés- a másik gyapjúkereskedő. Közlebből megismerkedvén, a szerb jól megtöltött pénztárczát mutatott a zsidónak, melyben 20 darab ezres bankjegy volt. A zsidó közlebbi megtekintésre elkérte a tárczát s felírta a bankjegyek számait. Pestre érkezvén, a szerb a „Magyar királyhoz” címzett vendéglőbe szállt, a zsidó pedig a hatósághoz ment, és feljelenté, hogy pénztárczája, melyben 20 darab ezres bankjegy volt, s miknek számait fűljegyzé, a gőzösen elveszett s gyanúja van a szerbre, ki a „Magyar király” vendéglőben van szállva. E jelentéstől folytán egy biztos a mondott vendéglőbe megy, a szerbet ott találja. A zsidótól leirt pénztárcza egy mellék asztalon volt, a biztos azonnal felismeri, s a szerbet, ki e közben hideg vérről felöltözött, bekiséri. Az uton a szerb arra kéri a biztos, hogy egy tűzsdében szivart vehessen. A boltba menvén, arra kéri a szivar-árust, hogy feltűnyét, mely igen meleg, benn hagyassa, mi közben alszakalát is levette s egész más alakban bagyá el a boltot. A biztos s emberei ott kün vártak a bolt ajtajában, a kimentben nem ismerték fel az illető szerbet s csak akkor jutottak a család nyomába, midőn a fogoly nyomtalanul eltűnt. Szorosabb vizsgálat után azonban a szerbtől elvett bankjegyek hamisaknak bizonyultak be, s mint-hogy a zsidó azt állítja, hogy tulajdona, most ő fogatott el, mint bankjegyhamisító. Égre földre esküdjözik, hogy a bankjegyek nem az övéi, s hogy csak el akarta tulajdonítani, s nem bankjegy-hamisító; a pseudo-szerbnek sehol semmi nyoma.

POLITIKAI HIREK.

ANGOLORSZÁG. London, sept. 1. A lapok mind a Garibaldi elfogatása s az annak következtében szükséges teendőket felelt emelkedéssel vannak tele. A „Times” megelégedést nyilvánítja ugyan a nagy forradalmár legyőzése felett, de követeli, hogy Rómának a francziák általi megszállása szűnjék meg. A „M. Post” azt mondja, hogy Garibaldi legyőzését a turini kormány erőlyes fellépésének kell követni Franciaország irányában, s követelnie Róma kiűrtését. A „Daily News” Róma kiűrtését s a Ratazzi-ministerium elbocsátását követeli.

FRANCZIAORSZÁG. Páris, aug. 30. Régóta nem okozott itt esemény oly roppant hatást, mint Garibaldi elfogatása. A napi sajtó természetesen most még inkább foglalkozik az olasz kérdéssel, mint a katastrofa bekövetkezése előtt. A félhivatalos lapok általában különös magatartást tanúsítanak. Örülnek ugyan a dolognak, de Garibaldi nem gáncsolják, hanem az egészért Mazzinist okoznak. Az „Opinion Nat.” így ír: „Garibaldi elfogatása folytán elvesz a katonai becsület kérdése, melylyel Róma elfoglalását igazolni törekcsenek. Csupán a politikai kérdés marad még fen, és Olaszország királya most még határozottabban követelheti Franciaországtól a gyors megoldást. Azt kívánták tőle, hogy bizonyítsa be hatalmát. E bizonyítás megtörtént, s a császári kormány, a pápa egyházi függetlenségét biztosítván, megszabadul azon kellemetlen örségtől, melyet 13 év óta teljesít, a nélkül, hogy valami eredményhez jutott volna. A jövőben Franciaország van hivatva a sorompókba lépni. — A „Temps” egészen más szempontból fogja fel Garibaldi bukását: „Az aspromontei eseményt csak felületese emberek fogják megoldásnak tekinteni. Garibaldi elfogatása mitsem jelent. Az olasz kormány csak kissé változtatott a helyzet nehézségein, de el nem távolította azokat. Garibaldi a fogoly éppen oly zavart okoz neki, mint a lázadó Garibaldi. Aspromonte előtt és után, a római kérdés marad Olaszország betegsége, s ezt egyedül csak a francia kormány gyógyíthatja meg. Aspromonte nem győzelem Olaszországra nézve, ha Franciaország ebben okot lát arra, hogy a római kérdést elnapolhassa. Nem akartunk visszavonulni, „szemféltelen fenyegetések” előtt, ezen fenyegetések most már nem léteznek, és a francia politika bátran gondolkozhatik a helyzet felől. Most leginkább az ideje meggondolni, hogy Billault ur saját szavai szerint minden jog nélkül tartjuk megszállva Rómát, és hogy ezen helyzet egész Európára nézve veszélyes lehet.”

A „La France” előre is órást tesz azon nézet ellen, hogy Garibaldi lefegyverzése után, most már a római kérdés megoldásának okvetlen be kell következni. A császár előbbi nyilatkozatai, hogy csapatait mindaddig Rómában hagyja, míg a szent atya birtokai rendes vagy rendetlen csapatok által veszélyeztetve lesznek, még most is érvényben állanak. Garibaldi legyőzése mitsem változtat Franciaországnak Olaszországhoz való viszonyain, melyek most is olyanok, mint a fentebbi nyilatkozat idejében valának.

Lavaletteről írják egy porosz lapnak, hogy még sokkal rosszabb lábon áll Montebello tábornokkal, mint Goyonál állott. Montebello herczegné mindennap egy levelet ír a császárhoz, s minden levele megannyi vád a követ ellen.

OLASZORSZÁG. Turin, aug. 31. A Garibaldi elfogatását közvetlenül megelőzőtt hadeseményekről eddigelő a következő részletek jöttek tudomásunkra: Aug. 26-án Garibaldi önkényesével Reggio felé nyomult, hogy ezen királyi csapatokkal erősen megrakott várost elfoglalja. Egy hadosztály Garibaldi ellen nyomulván visszaverte őt. 27-én ugylátzik megújította Garibaldi a támadást, azonban makacs ellenállással találkozott. Egyike főbb tisztjeinek, Merrighi ezredes 42 emberrel elfogatott. Midőn Garibaldi az ellene alkalmazott rendszabályok komolyságáról meggyőződött, lemondott azon tervéről, hogy Reggiót elfoglalja, és a hegyek

közé vonult. Ott azonban Lamarmora már egy állította fel csapatait, hogy Garibaldi csak egy erős csatavonal áttörése után folytathatta volna útját Potenza felé. Az asproi hegyekben 29-én támadtattott meg Pallavicini csapatai által, és kemény ellentállás után megsebesítve elfogatott.

Pallavicini a napbőse, piemonti születésű, ki 1848 óta nagy kintitétéssel szolgál a hadseregben. Több különféle érdemjelen kívül, a katonai nagy arany érdemre is tulajdonosa. Némely, nem egészen biztos hírek szerint, egykori fegyvertársa lett volna Garibaldinak, ki őt, mint a déli hadsereg tisztjeinek egyik legjelesbikét, különösen ajánlotta a rendes hadseregnél leendő alkalmazás végett.

A hadügyminisiter mindazon katonákat, kik a Garibaldi ellen vívott első csatában részt vettek, érdemeikkel díszítette fel.

Azon 1800 emberből álló csapat, mely Garibaldi elfogta, 200 sebesültet és 20 halottat veszített, az önkényesek vesztesége még nincs tudva.

A „Gegenwart” szerint Türr, Garibaldinak több régi bajtársával azon kéressel járult Victor Emmanuelhez, hogy szőlítsa föl az elfogott önkényescsapat-főnököt, hogy foglalja el újra helyét mint tábornok a piemonti hadseregben, de egyszersmind adja becsültségét, hogy ezentul saját felelősségére semmi expedícióba nem fog bocsátkozni. A király hajlandó ezen javaslat elfogadására, mindazáltal kételkednek, hogy ez Párisban is vizshangra találjon. Vajjon Garibaldi elfogadja-e a javaslatot, még nem tudják.

OROSZORSZÁG. S. z. Péterváry, aug. 22. A császár élete ellen merénylő akartak megkísérletet, midőn éppen szemlét volt tartandó több testőrezred felett. Azonban figyelmeztetve lévén a gyilkos szándék felől, mielőtt a palotában összegyűlt tiszték közt megjelent volna, kivezényeltette őket a sorok elébe, s ott zsebeik megvizsgáltatván, egyiknél golyóra töltött revolvert találtak. És ez a tiszt a császár egyik szárnysegéde.

A „Stern Ztg.” szerint Wielopolszky megölésére ismét kísérlet tétetett egy megmérgezett névtelen levél által. A gróf nagyon rövidlato, s a levél igen finom vonásokkal levén írva, kénytelen volt azt nagyon közel tartani a szeméhez, s az olvasás alatt folyvást szívta magába a megmérgezett leget, minek következtében csakhamar szédülés s hányás fogta el, mely körjelek másoknál is mutatkozván, a kik a levelet olvasták, még jókor rájöttek a baj valódi okára s ellenmeggel vették elejét a komolyabb következményeknek.

Varsói hivatalos lapok írják, hogy az orosz hatóságoknak sikertült nem ugyan magát a forradalmi bizottmányt, hanem az annak szervezőteről szóló tervet kézrekeríteni. Ezen terv szerint az egész mozgalmat egy központi bizottság intézi. Ezen bizottság öt albizottságra van osztva, melyek közül egyik a varsói dolgokkal, másik a vidéki ügyekkel, harmadik a külföldi viszonyokkal s összeköttetésekkel, negyedik a rendőriekkel, ötödik végre a pénzügygyel foglalkozik. A sajtó ügyek számára is külön bizottmány van alkotva, melynek feladata a közvéleményt megnyerni s eber izgalomban tartani. A középponti bizottmány fel van hatalmazva a pártbívekre adott vetni, s a felkelés idejét kitűzni, s egyáltalában korlátlan jellemű hatalommal van felruházva. A középponti bizottmány hét tagból áll. Ha egy meghal, vagy elfogják, helyét mással töltik be választás útján. A bizottmány tagjai esküvel köteleztetnek halgatni a bizottmány ügyeiről, s teendőiből semmit ki nem beszélni senkinek. A középponti bizottmánynak alá vannak rendelve a tartományi, a menekültek és a katonasági bizottmányok egytől egyig, s a titkos társulatok minden tagja. Ezen társulatok tizedekből, századokból s kerületei egyesületekből állnak, a nélkül, hogy a tagok egymást személyesen ismernek. Minden 10 férfiból álló társaságnak van egy főnöke, ez meg századosának van alárendelve, a századosok a kerületi parancsnoknak tartoznak engedelmességgel, a ki tiz századnak főnöke. A kerületi főnök egyenesen a középponti bizottmány kijelölt egyik tagjának van alárendelve.

TÖRÖKORSZÁG. Konstantinápoly, aug. 30. A törökök Cetinjét bevették, Miklós herczeg és Mirko vajda szökéssel menekültek. A város leégett.

A fennebbi távstírgöny még igazolást vár; de ha szinte valósulna is, még ezzel éppen nincs a fényes kaput fenyegető vihar eltávolítva. A mint ugyanis a „P. L.”-nak írják, a Bolgárországból érkező tudósítások nagyon aggasztók; a rablóbandák már több ízben jó sikerrel csaptak össze a rendes török katonasággal, a nemzeti felkelés napról napra jobban terjed s nagyon valószínű, hogy a betakarítás és szűret után nemcsak Bolgár, de Bosnyákországban is átalánosan kitör a keresztényen lázadás.

Szerbia ellen óriási mérvben folynak az előkészületek. Az ellene indítható hadsereg 100,000 főnyi s Omer pasa parancsnoksága alatt áll, Bosznia különböző hadműtani pontjain felosztva. A conferentia még folyvást működik, a békés megoldás reménye azonban teljesen elenyészett; a háborút elkerülhetlennek tartják, de kitűrését csak tavaszra teszik, s vannak, kik azt hiszik, hogy az alkudozásokat készakarva fogják addig elhuzni. Híre szárnyal, hogy a török kormány hajlandó volna készpénz kárpótlásért átengedni a szerbeknek a várakat. Hanem még azt a föltételt is akarja ezen engedményhez kötni, hogy Szerbia adjon ki neki minden bosnyák és bolgár politikai menekültet, s igérje meg, hogy semmi anyagi segílyt nem nyújt Törökország kereszttyén alattvalóinak; Mihály hg. pedig ilyen dolgokra nem fogja magát kötelezni.

MOLDOVA-OLÁHFEJEDELEM. Bukarest, aug. 26-kán. Minden odamatat, hogy itt egy katastrofa előstétjén állunk, s a folyamatosan levő igazságok már az európai diplomácia figyelmét is igéybe vették, mert ugy látszik nem kevesebb a szándék, mint Kuza megbuktatása. A fejedelem hívei ugyan ismételt kísérleteket tettek, hogy magukat a demócrata párt karjai közé vessék; ez azonban a portától teljes elszakadást kíván és függetlenségi nyilatkozatot, s e célra a görög és délszláv forradalom vezetőivel egyetértve működik; többé nem bizik Kuzában, a ki őket már többször caerben hagyta s a bojárok részére állott. Ugy de ezek is csaknem egyről egyig ellenségei, miután nekik tett igé-

retét, hogy az unio valósitása után önkényesen visszalép, nem teljesítette. Most már arra törekednek, hogy a magas aristocrazia valamely tagját emeljék a fejedelmi székre; s a Párisban élő volt hospodár Bibesco hercegnek kamaratagjává választását egy előkészítő lépésnek lehet tekinteni az érintett czélra. Bibesktől levelek érkeztek ide, melyek közeli hazajövetelét jelentik.

Az „Arader Zeitung“-nak pedig 27-ről írják Bukarestből: „Tegnap óta itt a legnagyobb izgatottság uralkodik. A törökök bevonultak a fejedelemségekbe, beszélnek mindenfelé, s a Bukarest melletti tábor eloszlása, két ezred elindulása, melyeket tegnap az összes tűzérés követett, és azon hallgatás, melybe a kormány burkolódik, mind nem igen alkalmasok arra, hogy e közbirt megzabolják. Azt állítják, hogy a törökök a fejedelemségeken keresztül szándékoznak Szerbiába nyomulni, s e czélra Kalafatnál 6000 főből álló sereg lépett a rumániai területre; a herceg a biztosított szerződések alapján ez eljárás ellen azonnal tiltakozott, minek folytán a törökök magukat Kalafatnál elszáncolták, a fejedelemségek kormányai pedig tüstént elegendő csapatokat küldött oda. Ez a valószínű versio, melyet csakis ily minőségben közlök önnek, hogy a városunkban uralkodó izgatottság constatirozva legyen.“

Ujabbak. Páris, sept. 2. A mai „Constitutionnel“-ben Limayrac azt mondja, hogy Roma mindig viszályt szantassította a kibékülést. A czikk azon ohajtás nyilvánításával végződik, hogy a közrend fontos érdekei Európában többé ne tartassanak sakkban vakt ellenszegülés által. A francia kormány arra törekszik, hogy a pápa iránti mély ragaszkodását, egy bölcs, szabadelvű és polgarosító politikából folyó kötelességekkel egyeztesse. — A „Moniteur“ kijelenti, hogy soha sem volt szó a titkos tanács egybehívásáról.

— Turin, sept. 1. A „Discussione“ azt hiszi, hogy holnap meg fog jelenni a királyi rendelet, mely a senatust jelöli ki törvényszékül a Garibaldi perében. Garibaldi ma este érkezik Spezziába a „Duca di Genova“ fregatton. Riboli tudor odautazott, állítólag Garibaldi hívására. Az aspromontei ütközet, az „Opinione“ szerint, négy óra hosszant tartott.

— Turin, sept. 2. Garibaldi legnap megérkezett Spezziába; sebe nem súlyos. Az „Opinione“ írja: Hír szerint a kamarák e hó 25-én összegyűlnek. A miniszterium felhatalmazást fog kérni, a Siciliában és Calabribancompromittált képviselők elleni kereset indítására. Nem igaz, hogy a foglyok közül az átszökött katonák agyonlövették volna. A „Mon. nazione“ jelenti, hogy Milanóban több ládát foglaltak le, melyek gyilkokkal voltak tele.

— Az „Indep. B.“ szerint nem igaz, hogy az a Pallavicini, a ki Garibaldit elfogta, ez utóbbinak bajtársa lett volna. Egész neve: „Emilio Pallavicino della Priola“, felső Piemontban született egy genuai család ivadéka. Az olasz hadsereg egyik legvakmerőbb bátorságu tisztje gyanánt ismeretes, s mint Garibaldinak leghalálósabb ellensége választatott ki az általa végrehajtott feladataira. Az „A. A. Ztg.“ párisi levelezője írja: Minden körben rendkívül kellemetlen érzést szült, hogy Pallavicini ezredes árulás, t. i. parlamentáris segítségével kerítette kézre Garibaldit, és hogy revolverét rásütötte. Elszörnyedve beszélnek Garibaldinak embertelen elhurczoltatásáról s azon sietségről, melylyel Victor Emanuel Pallavicinit tábornokká léptette elő, s a szerencsés eseményt sajátkezőleg megírta Párisba. A ki e tudósítást Párisban aug. 29-én reggel vagy délben bírta, a midőn a börzén páni ijedség dühöngött, milliókat nyerhetett. És nyertek is, mert bizonyos, hogy aug. 29-én az ijedség közepette üzérkedtek, s a börzén meg is nevezik, hogy kik bírtak, az érintett tudósítással, melyet csak másnap bocsátottak közre.

— Livorno, sept. 1. Itt ma zenebona volt. A csapatok visszavonultak, hogy a vérontást kerüljék.

— London, sept. 2. A „Times“ és „Daily News“ maradnak Roma kiürítése mellett. A „Morn. P.“ megjegyzi, hogy Napoleon jól levén hangolva Olaszország iránt, fel fogja használni az alkalmat a romai kérdés megoldására.

— Sz. Pétervár, sept. 2. A „Journ. de St. Petersburg“ meghazudtolja a hirt, mely szerint a monte-

negroiak 70 török foglyot kivégeztek volna. Ugyanazon lap aláírást nyit a montenegroiak javára.

— Uj-York, aug. 25. Pope egyesült MacClellannel Aquidacreeh mellett. Az egész hadsereg elhagyta Richmondot s a virginiai völgy felé irányza mozdulatait. A déliek Donnelson erő ellen nyomulnak; Edgefield ellen intézett támadásuk Tennesseeben visszaverett. Pope a Rappakanok folyó északi, a konföderáltak pedig annak déli partját tartják ágyútegekkel megszállva; az utóbbiak megtámadták a szövetséges csapatokat s többször megkísérelték a folyón átkelni, azonban visszaverettek. Általános harcra várnak. A szövetségi csapatok képesek állásaikat megtartani, míg az erősítvények megérkezése a támadást lehetővé teszi.

Veracruz, aug. 1. Egy francia hajó Campechyt lövette, de elűzetett. Orizaba s Veracruz közt a közlekedés nehézkes. Martinique szigetét 4000 francia hagyta el, kik Veracruzba mennek. Az angol követ erőlyes kiáltványt bocsátott ki Almonte kényuri rendszabályai ellen.

Gabonaár Kolozsvártt September 4-n 1862.

(Bécsi mérője osztrák értékben.)

Tisztbúza 3 frt 40 kr. Elegybúza 2 frt 60 kr. Rozs 2 frt — kr. Árpa 1 frt 10 kr. Zab — frt 80 kr. Török-búza 2 frt 60 kr. Pityóka 1 frt — kr. Marhahús 11 kr.

Távirati tudósítás a bécsi börzéről

September 5-én: Nemzeti kölesön 83.45. 5%. Metalliques 71.50. Bank-részvény 797.—. Hitel-részvény 216.80. Váltó Londonra 127.80. Ezüst 125.75. Arany 6.9.

September 2-kán: Urbéri kárpótlási kötvény: Magyarországi 72.25. Erdélyi 69.—.

T. és felelős szerkesztő DOZSA DANIEL.

H I R D E T É S E K.

(677) A mezősegen Mócshoz félórnyira, az országúthoz tíz pereznire N.-Sármás és Bald szomszédságában fekvő Novaly helységében, egy 200 holdon felüli, mindennemű gazdasági épületekkel, hat osztályú új kö-lakházzal, korcsmaház- és jog- s minden a gazdaság folytatására megkiváló eszközökkel ellátott jószág örökön eladó. Értekezhetni felőle: Novalyban, [utolsó posta Mócs], a 112 házszám alatti tulajdonossal.

Hirdetés a m-vásárhelyi tárlat ügyében.

A maros vásárhelyi gyűmölcs, kertivetemény, gabona, szőlő, bor, fűmagok, kézműipar és gazdasági eszközök idei kiállítását rendező választmány mai napon tartott gyűlésében hozott határozata folytán közkiírre tétetik, hogy

a kiállítás 1862 october 17 — 18 és 19-én fog megtartatni;

ennek minél czélzertibben leendő eszközzésre közre munkálni, a helybeli és vidéki birto-kosok, iparosok, ügybarátok és kézművesek a szükséges részletes felszólítás kiküldetéséig is ezennel felkérnek. M.-Vásárhelyt, aug. 25-én 1862.

Lokodi János m. k. választmányi jegyző.

(675) (3—3)

(3—3)

STEIN JÁNOS

könyvkereskedésében Kolozsvártt, Wittich Józsefnél Maros-Vásárhelyt, Dobray Nándornál S.-Udvarhelyt, Barthos Domokosnál S.-Szentgyörgyön kapható:

Protestans képes naptár.

Szerkesztő tulajdonosa Dr. Ballagi Mór ur a jövő 1863-dik évi folyamból egész Erdélyre nézve nálam rendezvén egy főraktárt, a megrendeléseket egyenesen hozzám intézni kérem.

Ára a már megjelent 1863-dik évi folyamnak 40 kr.

A tudós leánya.

Irta József Miklós. Új kiadás. Három kötet 2 frt. 40 kr.

A magyar váltó-kereskedelmi és csődületi törvények érvényben levő szövegének zseb kiadása ki-méretű tárgy mutatóval. Összeállította Babos Kálmán. Ára 1 frt.

Nemzet gazdaság és pénzügytan. Rendszeres tan- és kézikönyv. Irta Kautz Gyula jogtudor I. — II. Ára 4 frt.

Emlék könyv a magyar irodalomból. Összeszedte Deák Farkas Ára 1 ft. 50.

Magyar polgári törvények és törvénykezési eljárás. Az országbírói érte-kezet szabályai szerint. Irta Kassay Adolf. 1 ft. 50 kr.

Adalékok a törvénykezési szabá-lyokhoz: 1852 nov. 29-én kelt ösise-gi nyílt parancs. 1853 mart. 2-án kelt Urbéri nyílt parancs. 1855 dec. 15-kén kelt Telekkönyvi rendelet. Hiteles kiadás. Ára 60 kr.

Mit várhatunk az olasz francia beavatkozástól. Ára 1 frt.

Ausztriával-e vagy a nélkül? Ára 50 kr.

A romai jog rendszere, tekintettel mai alkalmazhatóságára, vázlatban. Puchta Fr. Gy. után Récsi Emil által Ára 2 frt.

Állat gyógyászat, avagy hasznos házi állataink betegségeinek megis-merése és gyógyítása. Irta Eisen-mayer Sándor és Gübel Celestin ok-leveles állatorvosok. 1 frt. 50 kr.

A valódiságrt jóállás mellett.

Ajánló emlékeztetés.

A valódiságrt jóállás mellett.

BORCHARDT ORVOSTUDOR

Dr. SUIN DE BOUTEMARD

1862 évi illatos növényesszappana

illatos fog-pasztája.

bizonyos mennyiségű növényi, nevezetesen illó és égvényolajos anyagokon kívül ásványi alkreszeket tartalmaz, mik e szap-pan hatását sajátosságossá és jellemzővé teszik. Nem csak, hogy ez a bört puhán s hajlékonyan tartja és ezáltal annak kipárolgását szabadabbá teszi, hanem még vegytani alkotrészeinél fogva folszívólag s változtatólag hat a bőrre, az alsó sejt-szövetre és a mirigyes szervekre, s ezeket új tevékenységre indítja. Dr. Borchard növény-szappana annál fogva épen oly kitűnő szépitő szer, mint alkalmas arra, hogy az anynyira alkalmatlan pörse-nékek, fakedékek, pattanások s más börtis-tátlanságok könnyű módon s rövid idő alatt eltávolíttassanak és a bőr az időváltozás minden hátrányos befolyásaitól megóvassék.

Mint tudva van, a különböző fogporok használata nemcsak nem elegendő a fogakat teljesen minden akadálytól megtisztítani ha-nem e szerek por-alakban az idő alatt a foghúsa részint hátrányosan hatnak, részint ártalmasan a fogzománcra. Ellenben a paszta (szap-pan) alak oly alaknak próbáltatott ki, mely a foghústerő-sítő hatásával egyszersmind a fogaknak legbizonyosabb, ár-talmatlan tisztítását, valamint az egész szájjáregres annak szá-gára jótékony befolyást köti össze, s tehát méltán, mint legjobb érdemmel ajánlatot, mi a fogak és foghúsművelésére s épen tartására — melyek az emberi szépség és egészség oly lényeges részei — s azoknak beteges szenvedésektől megó-vására alkalmas.

A fentebb ajánlott két czikk többszörös utánkészítését s hamisításait tekintetbe véve, méltóztassék a meg-vételnél pontosan arra ügyelni, hogy Dr. Borchard és k. kiv. szab. növény-szappana fehérre zöld írással nyomott, két végén mellékelt pecséttel ellátott csomagocskákban árultatik, míg Dr. Suin de Boutemard-nak cs. k. kizárólagos szabadalom alapján készült fogpasztája hátulsó oldalán lila színnel s arany-bronzszal eszközölt s hivatalosan bejegyzett czim-borítékával Dr. Suin de Boutemard mellényomott családi-czimerét s aláírása mássát viseli.

A fentebb ajánlott két czikk többszörös utánkészítését s hamisításait tekintetbe véve, méltóztassék a meg-vételnél pontosan arra ügyelni, hogy Dr. Borchard és k. kiv. szab. növény-szappana fehérre zöld írással nyomott, két végén mellékelt pecséttel ellátott csomagocskákban árultatik, míg Dr. Suin de Boutemard-nak cs. k. kizárólagos szabadalom alapján készült fogpasztája hátulsó oldalán lila színnel s arany-bronzszal eszközölt s hivatalosan bejegyzett czim-borítékával Dr. Suin de Boutemard mellényomott családi-czimerét s aláírása mássát viseli.

Az egyedüli hiteles raktárak fentebbi gyártmányokból kaphatók:

Kolozsvártt: WOLFF J. és KHUDI J. gyógyszer. Abrudbányán: Ferenczi Mihály; Beszterczén: Kelp és Dietrich & Fleischer; Brassóban: Stenner F.; Dévén: Büchler A.; Enyeden: Bisztricsányi A.; Erzsébetvároson: Schmidt A.; Hátzegen: Mátéfi Béla gyógyszer; Károly-Fehérvártt: Rusz János; Kézdi-Vásárhelyt: Hankó László; Kőhalomban: Melas Ed. F. gyógyszer. Maros-Vásárhelyt: Fogarasi J. D.; Medgyesen: Vandory & Brandsch; Segesvártt: Misselbacher fia és Teutsch; Sz. Ujvártt: Placintár és fia gyógyszer; Szász-Régenben: Wachner Traugott; Szászsebesen: Weisbüttel Ad. G.; Szebenben: Zóhrer J. F.; Székely-Keresztúron: Binder Márton; Seps-Szentgyörgyön: Vitályos Béla; Sz.-Udvarhelyt: Kauntz J. A. gyógyszer; Szeredában: Gózy A.; Sz.-Somlyón: Ruszka Ignác; Tasnádán: Szongott Jakab; Tordán: Velics G. és Wolff G. uraknál.

(264)

6/9

(3—6)

Nyomatott az ev. ref. főtanoda betűivel. (Bel-farkasuteza 74 sz.)